

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

8. ÅRGANG

NUMMER 16.

1. SEPTEMBER 1936

Evangeliets seiersgang.

Embarcacion 7. juli 1936.

Kjære lesere av «Misjons-Rosten».

Han nettop kommet hjem fra Chaco og begynt med møter her i forsamlingen. Her var masser av folk, men det var så hårdt og stengt, syntes jeg. Igår kveld sa jeg til dem: «Vil ikke dere omvende dere, så slutter jeg møte-ene her i en uke». Tilslutt kom en frem og bekjente sine synder. Så kom en til som går under navnet «Tigere». Han overga sig til Gud og nu kom tigernaturen ut. Han prisste Gud med hoi rost. Så brøt det løs. Det kom frem 30—40 stykker og blandt disse var det en riktig kjeltring. Han var trolldoktor som kunde sine djevelkunstner og hans synderegister var følt. Han hadde visstnok overtrådt alle de bud som fins. Han fortalte at når djevelens kraft kom over ham dirret og skav han, og da kunde han spise glodende kull som brød. O, hvilken makt sattan har i disse sine tilbedere. En forferdelig makt møter oss når vi skal drive ut disse makter. Til tider har jeg villet falle omkull og hjertet har sluttet å slå. Men navnet Jesus er mektig. Blodet, ved hvilket de hellige for overvart mørkets makt, seier enda.

Mange blev frigjort igår kveld. Slik gråt og slike rop, men Jesus, seiersfyrsten fra Golgata, gir makt over alle helvedets porter.

Ja, så brøt det løs her igjen, så det bare fortsette. Jeg er jo så godt vant nu. Ute ved Pilcomayo brøt det ut den største vekkelse jeg har sett. Minst femti medisinnem og trolldoktorer er kommet med. Men vi møter også sattan og hans tropper. Han er ikke død enda, den gamle slange. Men troens seierstegn veier høit i nådens solbris og banneret over Davids hus bringer

seier.

Mange syke har Herren helbredet her ute nu. Massevis av alle slags sykdommer. En stor djevedoktor var blitt neibredt fra en uhyggelig sykdom, men så falt han fra og begynte med sine djevelbesvergelses og trolldomsmedisin igjen. Resultatet blev at sykdommen pånytt grep ham og han blev veldig syk. En kveld, efter at jeg hadde bedt for flere og nettop stod ferdig til å gå til sengs kom de bærende med ham, det var 5 stk. om å søpe med sig denne store kjempe av en trolldmann og de kaster ham fra sig utenfor min dør. Jeg beordrer ham hjem til sig selv og går dit og ber for ham. Han blir bedre, men begynner å stelle med sine fantestreker igjen. Han blir atter syk og dør. På sitt siste forbanner han både evangelisten og mig. Vi skulde falle døde om begge to og flere andre skulde også dø. Det blev veldig spenning. Evangelisten sa: «Dette blir noe i likhet med Paulus da de ventet at han skulde falle død om efter ormebitet, men han gikk levende omkring allikevel». Herren seier også denne gang. Det blev en jubel og lovprisning fordi Jesus seier og masser av syke blev helbredet og en stor skare overga sig til Gud for å bli frelst. Ja, dere kan tro det var herlig, og tenk disse var djeveltilbedere og onde anders tjenerne.

Hjertet av urskogen har blitt Herrens pauluner og fredens bølger, krigerne har blitt fredens budbærere og her hvor mord og krig hørte til dagens orden er det nu stilt og rolig. To stammer som stadig lå i krig med hverandre bor nu fredelig sammen.

Det er noen som undres på hvordan det skal gå når misjonæren reiser, men det er ingen grunn til frykt. Indianerne er grepet av Guds kjærlighet og

krigshåndverket, buen og pilen får hvile. De er nedlagt ved Jesu fotter. Trolldomssaker ligger i store kasser her i Embarcacion som et bevis på at Herren vinner seier.

En misjonær sa til mig i forgårs: «De behøver ikke å si noe. Dette forteller mig om en seir så stor at vi må prise Gud for det». Det var en engelsk misjonær som sa det. Han sa videre: «Slik har vi aldri sett og vi har virket her i årreker». Ja, evangeliet er Guds kraft også idag, halleluja! Han nettop vært ute og delt ut noen troier til våre indianerbarn. Det var en gave fra en kommisjon i byen. Hele samfundet respekterer vårt arbeid og de lovet mere hjelp. Hvilken forandring har er blitt. Før løp de for livet for de vilde indianeres grusomhet her. Nu er her en fristad.

Broderhüsen

Berger N. Johnsen.

Takksigelse.

Jesus ifra synden reiser, frelser hver bekymret sjel. I sitt blod han ren dig tvetter, så du blir gjort hvit som sne.

Kor: Takk for blodet, kjære Jesus som på Golgata du gav, da du mine synder sonet, jeg er frelst. Halleluja.

Bare nåde, bare nåde, Jesus frelste mig en dag. Frelst for evig, hvilken gåte; friet ut av satans garn.

Følge Jesus hele veien, også ned i dåpens grav. Og da får vi kjenne seiren, Fremad går det dag for dag.

Guds velsignelse vi høster når vi går hvor Jesus vil. Op vi våre hoder løfter, for vi hører Jesus til.

Jesus kommer snart tilbake, for å hente hjem sin brud. Da skal vi få se og smake og bli klædt i bryllupsskrud.

Lyder Henrik Friis, 14 år.

Hvorfor virke for hedningemisjonen?

Hvorfor virke for hedningemisjonen? Svaret finner vi i Matt. 9, 37-38.

«Hosten er stor, men arbeidere få, be derfor Hostens Herre, at han vil drive arbeidere ut til sin høst.»

En mann sa forleden: «La hedningene være i fred.» Den Herrens tjener Cary så hedningenes nød og han sa: «Hele verden er mitt virkefelt.»

Jeg slår op min bibel og leser: Jeg står i gjeld både til grekere og barbarer, både til vise og uvise. Således er jeg for min del villig til å forkynne evangeliet også for eder i Rom. For jeg skammer mig ikke ved evangeliet, for det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror.»

Paulus var utkåret til en Herrens tjener og han var villig.

Tross fengsel og piskeslag så var han tro i tjenesten. Ikke for egen vinning skyld, men som han sier: Kristi kjærlighet tvinger oss.

Hvorfor man virker for hedningemisjonen er for det første: at det er

Jesu befaling.

«Gå derfor ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapning.»

I skal få kraft, sa Jesus til disiplene, idet den Hellig And kommer over eder, og I skal være mine vidner — inntil jordens ende. Og de gikk avsted med buskapet om den Herre Jesus Kristus, og vi leser: «Ordet hadde fremgang og fikk makt og talte på disiplene økedes.»

Gud har alltid hatt sine tjenere på jord. Under misforståelse av venner og mange vanskeligheter så har dog de av Gud sendte vidner vært tro og evangeliets forkynnelse har båret rike frukter. Når vi hører beretninger fra

forskjellige misjonsfelt så opstiger en bønn fra våre hjerter: Herre, oppvekk enda flere misjonsvenner og driv fremdeles arbeidere ut på de vidstrakte virkefelt.

Mange har reist, men flere trenges.

Det ringer til mine øren og taler til mitt hjerte: Jeg står i gjeld. Det er Argentinas mange millioner som Gud har lagt på mitt hjerte og la mig få sagt det med det samme: Jeg er glad fordi Gud har kallt mig til det farvede folk.

Et katolsk land er langt fra noe kristent land. Derfor lyder ropet også fra dette land: Kom over og hjelp oss!

Alle kan være med å bringe hedningene Kristi evangelium.

Er man en Aron eller en Hur der støttet Moses hender, eller en Debora hvis hjerte slog for Israels høvdinger, da vil man ofre midler og bede for å bringe evangeliet til hedningene langt borte.

Vi har mange av disse og hostens Herre skal lønne igjen.

Man må virke for hedningemisjonen fordi at man er:

Ea-kristen.

«La det samme sinn være i eder som og var i Jesus Kristus». Misjonsinn og Kristi sinn er bundet sammen. Man kan således ikke være en kristen som er brennende i ånden uten å være misjonsvenn. Mange kristne er ikke våkne for dette store arbeide. Jeg er bange for at mange kommer under denne dom: forsomt kristenplikt. Dog det er enda anledning å være med. Dørene er åpne på misjonsmarken, men hvor lenge? Må vi bare benytte anledningene.

I Argentina er der også et folk som rekker sine hender efter noe og hvad behøver disse arme og formørkede folk? Jo, ordet om korsset. Kors har dem nok av før, (Forts. 4. side.)

Spredning av bibelen forbudt i Tyskland.

Riksforbundslederen for den tyske evangeliske presteforening har sendt følgende protest til den tyske Rikskirkeledelse. (Her noe forkortet):

«På grund av forordning fra det preussiske hemmelige statspolit har spredning av religiøse skrifter ved kolportører blitt forbudt. Bibelkolportørene har i over 100 år utført sitt velsignelsesrike arbeide uten hindring. — Det tyske evangeliske kirkefol-

ket kjenner den dybeste smerte over at et slikt forbud kan utsendes i reformasjonens moderland, som engang ved Luthers bibeloversettelse fikk felles sprog. Riksforbundet venter derfor at forbudet snart blir ophevet.»

Endelig er Etiopia-ambulanen kommet tilbake.

Deltagerne er i god behold, men utstyret mistet, ødelagt eller efterlatt.

Overstyret for det svenske Røde Kors fikk tirsdag 11. august følgende telegram fra den nordlige del av en britiske koloni Kenya: Alle den svenske ambulansens medlemmer, åtte personer, fire medlemmer av det norske Røde Kors og mr. Smith i det etiopiske Røde Kors er i god behold kommet til Kenya.

Da det var umulig å nå italien-

ske poster måtte vi vende tilbake gjennom områder av Etiopia som ikke er erobret av italienerne. Vi eskorteres til den britiske grense av etiopere. Utrustningen er utslitt, opbrukt, mistet eller efterlatt.

Protestantene i Italia.

Ifølge statistikken skal 99,6 pst. av den italienske befolkning tilhøre den katolske kirke. De få evangeliske kristne arbeider under trange økonomiske kår, og religionsfriheten blir mer og mer innskrenket. Det må nu blandt annet innhentes særlig tillatelse til å holde protestantiske møter.

Italias delegerte på verdenssondagsskolemøtet i Oslo, professor Comba fortalte at den evangeliske kirke i Italia har ca. 8000 sondagsskolebarn, spredt ut over hele landet. Mange av disse barn

kommer fra katolske hjem. Og de evangeliske kristne har ikke tapt motet. De ser frem mot en tid da evangeliet skal få større makt over Italias folk.

Storm-Monsen

har utgitt et ekstra nr. av «Nattmisjonæren» som inneholder en rekke vidnesbyrd fra syke som er blitt helbredt av Gud. Det er visstnok atten stykker som beretter om sin helbredelse.

Beretningene er fra alle kanter av landet.

Ekstranummeret utdeles gratis i 15000 eksp. foreløbig. Det er meningen å utdele 500,000 eksp.

Fra Tyskland.

I anledning av den katolske kirkes krav på rett til å lede den katolske ungdomsundervisning, uttalte den bayerske innenriks-

minister på et møte i München blandt annet:

«Den nasjonalsocialistiske verdensanskuelse vil gå sin gang; den vil hverken unde sig ro eller rast, før hele den tyske nasjon står stor og herlig. Vår daglige kirkegang er vår gang til arbeidsstedene for oppbygelsen av den tyske nasjon. Vår daglige bønn er arbeidet for nasjonen.»

JESUS GRAT

Kristus så byen og gråt. Fordi vi ikke ser, gråter vi heller ikke. Så vi våre byers, våre sjelers jammer, vilde vi også utgyde tårer. Det oie som ikke ser, det oie gråter ikke; for det er det samme oie som ikke ser og ikke gråter. Den hvis oie er lukket i forherdelsens blindhet, hverken ser eller gråter.

Joh. Gerhard.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg. Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oplysning og betalinger skjer til ovenstående adr.

Misjons-Røsten

Det er riktig gjeldt å merke at interessen for «Misjons-Røsten» vokser. Rundt om hvor vi ferdes så får vi hørt at Guds folk er blitt veisnødt ved å lese den. Vi takker de mange bidragsydere som sender oss stoff. Det er det som gjør at bladet blir interessant og godt. Særlig de mange beretninger fra misjonsmarken er av stor interesse og sammen med det andre stoff gir det friskhet og liv over bladet.

Vi er meget takknemlig for bidrag fra både misjonsmarken og her hjemme. Det kan vel trykkes sies at bladet er alsidig nu som aldri før og flere er det som har lovet oss bidrag.

Vi får muligens en artikkelserie om «Nadegavens historie fra aposteltiden inntil vår dager» i nær fremtid. Nærmere herom senere.

Bladet står på bibelens grunn og er et upartisk misjonsorgan. Abonner på det.

Anbefal det til dine venner. Husk kontingenten.

Filadelfia, Sarpsborg.

Som det sees av annonsen er stevnet utsatt til 6. september. Det har for vært avvertet til 30. august.

Som annonsen viser skal forstander Werner Skibstedt, fra Halden tale istedenfor pastor Barrat, som er blitt syk.

Forstander Skibstedt er kjent som en god ordets forkynner. Han har lenge vært syk, men er nu såpass frisk at han kan tale igjen.

Vel møtt til stevnet i Jesu navn. H. W.

46 millioner gasmasker.

Fra Storbritannia skriver en innsender i «Mandals avis» bl.:

«På alle britiske fabrikker arbeides der på skift. Man skal lage 46 millioner gasmasker — en til hver innbygger. Krigsøvelser både til lands og til sjøs, og de britiske statsmenn arbeider natt og dag; så man venter hver dag at noen av dem bryter sammen.»

Ja, «det mørkner til i denne verdens», som sangeren sier, Jesus kommer snart.

Er du rede til å møte ham?

En av våre kommisjonærer skriver:

Det har vært ferietiden en tid nu, men nu begynner dem å komme hjem igjen. Det har gått litt senere med å få solgt bladene da, men nu går det i sin vante orden igjen. Det er alltid gjeldt å høre fra de mange kjente herhjemme og fra våre misjonærer. Vi hus-

ker på Fjelds i Kina og håper de snart får komme hjem og hvile. Godt at det er en hvile tilbake for Guds folk. Snart er vel striden forbi og vi får hvile ut hjem- me hos Herren.

Vi er en flokk som kjemper og ber at mange må vinnes for Guds rike.

Deres i Herren B. A.

Rettelser.
I innkomne bidrag til Fjelds hjemreise stod: Fra vennene i Nesbyen Hallingdal kr. 30. Skal være: Fra vennene i Hallingdal kr. 30.00.

K. Aarmo.

Hvad Jesus har gjort for mig.

«Ti hver den som påkaller Herrens navn skal vorde frelst.» (Rom. 10, 13).

Jeg vil fortelle om store ting som Jesus har gjort imot mig. Min bønn til Jesus er at dette mitt vidnesbyrd kunde bli til velsignelse og hjelp for en broder eller søster som er syk. Jesus formår. Jesus er igår og idag den samme til evig tid.

Jeg hadde levet i synden i 28 år, borte fra Gud, men Gud var mig nådig. I 1914 blev jeg alvor-

lig syk. Jeg hadde flere læger, men de kunde ikke gjøre mig frisk. De sa at jeg skulde dø, men det sa ikke Jesus. Han vilde frelse og helbrede mig. Takk og lov! Jeg led av 3 sykdommer: nyrebetennelse, tubertier og blodforgiftning. Hadde ligget syk i 3 mndr. i store smerter, natt og dag, og var redd for å dø. Da begynte jeg å be til Gud. Jeg trodde at Jesus var den samme idag som da han vandret på jorden og frelste syndere og helbredet syke. Så blev det sendt ned en bønneseddel for mig i Møllergt. 38. Det begjærte jeg selv og trodde at Jesus kunde helbrede mig. Om aften bad dem til Jesus for mig og Jesus hørte bønnen med en gang. Jeg hadde ikke kunnet sove natt eller dag for smerter, men den aften de bad til Jesus for mig sov jeg hele natten og våknet om morgenen. Da led det for mine ører: «Tro du er helbredet». 3 ganger lod det, og jeg var helbredet. Takk og pris. All ære til Jesus! Nu er jeg frelst med hele mitt hus så jeg har meget å takke og prise Jesus for. Hans nåde er stor mot mig og mitt hus.

Jesus sa: Tro, så skal du se Guds herlighet. (Joh. 11,40).

Chr. Hansen, Holstgt. 2, Oslo.

China for Kristus.

«Salg er de som bringer godt budskap!»

Tenk så tiden flyr avsted. Det er måneder siden vi lot here herfra. Gled eder med oss venner, at vi får erfare det ovennevnte skriftord. Det kjennes så godt å få bringe evangeliet til skarene. Særlig til dem som ellers ingen anledning har.

Inntil nu har vi nådd mere enn 100 landsbyer og det menes at over 10,000 familier hver har fått sitt evangeliebrev. Flere enn 10,000 skriftdele og en masse traktater har funnet vei til disse hjem. Selvfølgelig er den onde vred herover, men annet kan ikke ventes. Desto mere med Gud, desto mer imot satan og verden. Desto mere lunken, desto mere ænerkjent av verden. Gud hjelpe oss alle å kjenne tidens alvor.

Både her i K. C., og på utstasjonene har vi fått sett Guds nåde i gjerningen. Også dem man minst trodde skulde ta imot ordet, spiser det derinne i hjertedypt. Således fortalte gamle Murer Chang at siden han for år tilbake fikk noen formanende ord om avgudene og om å tro på den sanne Gud, siden ikke har tilbedt avgudene, men trodd på den eneste sanne Gud. Må dette lære oss å regne med ordets 100 prosents spireevne. Likeledes fikk vi en opmuntring etter søndagens aftenmøte, da vi traff hr. Wang utenfor misjonen. Hans mor og hustru hadde vært på møtet. Han fortalte at for mere enn tre år siden blev han vakt ved å høre ordet og ved en drøm. Han dromte at han var forfulgt og blev stanstet med fiendene etter sig, ved en flod. Plutselig raketes en stor arm ut over floden og der blev sagt «Spring op på armen og gå over». Således kom hans fiender på skam. Siden så han et rødt kors og det blev sagt: «Det-

te er din frelse.»

«Alltid», fortsatte han, «har jeg stått op for Jesus-læren, når vi har samtalt herom og jeg har holdt mig tilbake, men nu neste gang dere skal ha dåp vil jeg døps. Det er også noen av mine kamerater som vil tro på Gud.» Hans ansikt lyste, når han fikk tomt sitt hjerte. Gud give at der var mange av denne slags hendelser. Dette opmuntrer en til å regne med Gud alene og vite at «likesom regnen der ikke vender tilbake, føren det utretter det som det er sendt for, således det ord der utgår av Guds munn.»

Du som sår med gråt: Kom ihu at der er en jubelhest! Du far og mor, som ber for dine: Husk at ordet «den som ber, den får!» Dette er likeså sant, som alt annet Guds ord. Ofre din bønn i hjertets stille takksigelse og du skal aldri komme på skam Halleluja!

Vi har også fått se 21 søsken gå lydhethets vei og de blev ikke skuffet. Gud stadfester sitt ord. Så i ser at familien vokser. Det har vært en delig tid i det senere. Vi har fått besøkt utstasjonen ved Huai Lai. Dette var vårt første misjonssted. Mange var Herrens veigjæringer. Ja til og med de besatte satte Herren fri. Folket her er særlig vendte til oss og da det er vår datter Lilli-Ann's barn- domshjem, regnes hun for en av deres egne. Kvinner og barn omkring Agnees og Lili og rik anledning for å gi dem ordet gives her.

De husker fremdeles hvorledes de syke hadde blitt helbredet og derfor måtte vi gå til flere hjem og bede for de syke. En av dem (en ung mann, hvis kiste allerede stod ute i gårdsplassen, uten låk på) rorte Gud så underbart ved. Det er snart to måneder siden og

En farlig lære.

Man hører ikke så ofte denne lære fremholdt nettop: Engang frelst — frelst for evig. Engang benådet — benådet for evig, man kan på ingen måte miste sitt barnekor hos Gud og gå bort. Man er sikret for evigheten. Men denne lære er ganske meget utbredt allikevel. Hvilken forferdelig lære. Synden kan ikke skille menneskene fra Gud, dersom de en gang har mottatt Jesus og fått barnekor hos Gud. Synden kan bare frarøve dem velsignelser, men aldri frarøve dem evig salighet hos Gud.

Djevelen har funnet på meget for å gjøre de troende sløve og likegyldige, og få dem til å undskyld sin synn, men dette er vel det verste han har fått innbildt noen. Det er et sjelebedrag som fører menneskene i evig ulykke. Og det finnes ikke hjemmel for det i skriften. Guds ord inneholder derimot i massevis av vitnesbyrd om at vår frelse avhenger av om vi fortsattende er ærlige og «vandler i lyset» og «blir i Kristus.»

«Den som synder skal dø!» Nei, sier djevelen, akkurat som han sa til Eva i Paradisets have, dere skal ikke dø, men —

Skriften har masser av advarsler imot synd, og formaninger om å våke, for at vi ikke skal «falle ut av vår faste stand.»

«Når jeg sier til den rettferdige: Han skal visselig leve, og han forlater sig på sin rettferdighet og gjør urett, da skal alle hans rettferdige gjerninger ikke ihukommnes, men for sin uretts skyld som han har gjort, for den skal han dø.» Ezek. 33, 13.

«Så se da Guds godhet og strenghet: Strenghet er over dem som er fallne, men over dig er Guds godhet såfremt du holder dig til hans godhet, ellers skal også du bli avhugget.» Rom. 11, 22.

«.....Tro og en god samvittighet, som noen har kastet fra sig og lidd skibbrudd på troen.» 1. Tim. 1, 19.

kisten synes de ikke å ha bruk for.

Landsbymøtene er godt besøkte og avgudene får avskjed. De blir brent og må vike for sannheten og frelsens høvding — Jesus Kristus. Takk og lov! Takk venner for at i kommer oss ihu i bønn. Deri ligger en stor hemmelighet, en kraft, som vi herute behøver så vel. Ti hvad nytte vilde det være her om ikke kraften fulgte med i gjerningen. Det vilde bare være både spild av tid og midler. Hold ut, — i trofaste. — Der kommer en lønningsdag, for alle som er trofaste i bønnens tjeneste.

Vi hadde innbydelse til å delta i vår nabomisjons (i Sha Chieng) innvielsestidelighet av deres nye sted. Det var deilige dage og best av alt at Herren stadfeste møtene ved sin tilstedeværelse. 6 søsken fikk følge Herren i dåpen. Gud velsigne våre norske søstre, som så trofast står der og i Herrens navn holder skansen. Torkild Rasmussen.

«Vær tro inntil døden, så vil jeg gi dig Livets krone.» Ap. 2, 10.

«Hold fast på det du har, for at ingen skal ta din krone.» Ap. 3, 11.

Det henstilles til oss — å ikke gjøre urett, for at vi ikke skal dø. Og «å holde oss til hans godhet» for at vi ikke skal avvugne. A ha «Tro og en samvittighet» for at vi ikke skal lide skibbrudd på troen. A være «tro inntil døden» for at vi kan få Livens krone. A «holde fast på det vi har» for at ingen skal ta vår krone.

Faren for å skilles fra Gud, er å miste den frelse som er skjennet oss i Jesus, ved troen på hans navn, den er tilstedes sålenge vi er i forkrenkelighetens land. Og så ren er synden. Synden fører menneskene i fortapelsen. Og skriften fremholder på den herlige måte muligheten for å bli bevart ifra fall, ifra synden. Men likesom det står i menneskene å motta eller forkaste frelsen som Gud har gitt i Jesus, således står det også til dem som har mottatt frelsen, å holde fast i denne, eller også vike av. Dersom det ikke var mulig å miste det store og herlige privilegium vi har fått ved troen på Jesus: retten til å være Guds barn, hvorfor henstiller da skriften oss alvorlig til oss, å «se til — å ikke i noen av eder er et ondt eller vantro hjerte, så han faller fra den levende Gud?»

Gud har garantert oss evig frelse dersom vi «blir i ham» men dersom vi ikke blir i ham, så vil vi «bli til skamme for hans nåde i hans tilkommelse.» 1. Joh. 1, 20.

Ovenfor nevnte lære har også kommet til Kongo, hvilket er i høieste grad beklagelig. Vi ser med sorg de fryktelige følger av denne lære. Den bibelske stadfærd for et kristent liv kan ikke opprettholdes ved denne læres forkynnelse.

De som engang hørte det underlige evangelium om frelse fra synden ved troen på Jesus Kristus, og som tok imot det sitt hjerte, og blev nye skapninger ved det, de viste ved sitt at det var sant, at «evangeliet er en Guds kraft til frelse (fra synden) for hver den som tror.»

Men disse som engang ble omvendelses verdige frukter, og med brennende hjertes gikk ut blant sitt folk og vidnet om den herlige frelse, som gav menneskene et nytt liv, de faller tilbake i hedenskapets laster igjen ved å innsøge ovennevnte lærer. Forferdelige ting!

Jeg henstiller derfor til alle hellige, sålangt dette når, å bli inderlig til Gud at våre søsken venner må bli spart for å få bli te lærere iblandt sig, som er smittet av denne farlige lære. For om at der bare må komme sådanne som gir «akt på sig selv i lærens», og derved «frelser» de sig selv og dem som hører. Kintshua Congo Belge 57-58 Alb. M. Christiansen.

SPRED

På farter

KRISTIANSTAD
Fra Arendal
Kristiansand
møtene i Betanien
dag. Søndag
årlige stevne
i Betanien
predikende
og flere til
forskjellige
kefjord og f
br. Stefan T
Av predik
møtt O. Kjø
Wennesland.
og Evenstad
En ting s
meget godt
den enestaa
Kristiansand
var venner s
over at de in
og det var d
tilreisende m
natteløst. Et
i vår tid. So
Blå Kors lok
17.30. Kl. 3
i Retranche
åpen plass n
le festning —
Skole, Even
En stor fests
nesbyrdene o
kært og gripe
ved den evan
slikken, den
var det fe
byens hotell
stor skare.
og alt var fe
holdt taler v
Wennesland
stad og post
Eftermidda

lokale var
mennesker. D
helt overfylt
predikantene

VENNESLA
Mandag var
nesla. Br. Str
er her et me
lokale som h
venner. Her l
ting som har
ten, men om
alvorlig og gi
den vilde her
liv og veisig
godt møte, o
så stort.

MANDAL
Tirsdag sto
Her hadde vi
og det var br
Trober som v
med både til
dal. Vi fikk
dal. Br. Trob
fra, men hvis
stanser jeg l
Vi fortsatt

tirsdag og fr
også var hje
og fredag

SØR AUDNE
Søndag var
plass som l
Audnedal. I
Evenstad, so
stevnet der.
Lutherske be
ledningen og
var fullt av
ner.

Den nye stad

(Joh. Apenb. 21.)

SPREDTE FELTER

På farten.

KRISTIANSAND S.

Fra Arendal stod kursen til Kristiansand. Her deltok jeg i møtene i Betania tirsdag og torsdag. Søndag hadde vennene sitt årlige stevne. Velkomstmøte holdtes i Betania lørdag kveld. Mange predikende brødre var fremmøtt og flere tilreisende venner fra forskjellige steder. Helt fra Flekkjofjord og fra Sarpsborg, nemlig br. Stefan Trøber.

Av predikende brødre var fremmøtt O. Kjellås, E. Thoresen, H. Wennesland, Skoie, G. Svennevåg og Evenstad.

En ting som særlig gjorde et meget godt inntrykk på mig var den enestående gjestfrihet som Kristiansandsvennene utviste. Det var venner som var helt bedrovet over at de ingen fikk å herberge og det var de som tok 6 stykker tilreisende med hjem og gav dem nattelosji. Et meget gledelig tegn i vår tid. Søndagens møter var i Blå Kors lokalet kl. 10,30 og kl. 17,30. Kl. 3 var det friluftsmøte i Retranchementet — en stor åpen plass nede ved byens gamle festning —. Her talte br. E. Skoie, Evenstad, Kjellås m. fl. En stor forsamling lyttet til vidnebyrdene og sangen lod vakker og gripende. Det er noe eget ved den evangeliske sang og musikk, den griper folk. Kl. 13 var det fellesmiddag på et av byens hoteller og der deltok en stor skare. Maten, betjeningen og alt var førsteklassens. Det blev holdt taler ved bordet av evang. Wennesland, Wintersborg, Evenstad og postekspeditør Kron.

Eftermiddagsmøtet i Blå Korslokalet var besøkt av en masse mennesker. Det store lokalet var helt overfylt. En hel rekke av predikantene og andre var i filden.

VENNESLA

Mandag var det møte på Vennesla. Br. Stray, Kristiansand eier her et meget stort og prektig lokale som han leier ut til de frie venner. Her har det vært mange ting som har skadet virksomheten, men om vennene tok saken alvorlig og gikk inn for Gud med den vilde her nok atter bli mere liv og velsignelse. Vi hadde et godt møte, om ikke besøket var så stort.

MANDAL

Tirsdag stod turen til Mandal. Her hadde vi møte om kvelden og det var bra besøkt. Br. Stefan Trøber som var på feriereise var med både til Vennesla og Mandal. Vi fikk et godt møte i Mandal. Br. Trøber reiste hjem herfra, men hvis vi lever og Gud vil stanser jeg her til over søndag. Vi fortsatte møtene i Mandal tirsdag og fredag. Br. Skoie som også var hjemme deltok tirsdag og fredag.

SØR AUDNEDAL

Søndag var det stevne på en plass som heter Melhus i Sør-Audnedal. Det var misjonær Evenstad, som hadde ordnet med stevnet der. De hadde fått det Lutherske bedehuset der for anledningen og det store bedehuset var fullt av interesserte og venner.

Første møte var kl. 2. Br. Evenstad ønsket velkommen og leste undertegnede fra Ap. G. 1, 4—11. Br. Svennevåg talte fra Joh. 14, 1—14. Ordet fikk makt over hjertene og vi følte Guds nærhet. Br. Evenstad avsluttet med en innbydelse til de ufrøste og et budskap i tunger med tyding kom frem.

Efter en pause hvori vi fikk kaffe og spiste medbragt niste begynte siste møte kl. 5. Br. Pålman fra Kosmo talte først fra Salm. 8. Deretter igjen undertegnede fra Luk. 1, 67—79. Siden var det frie vidnesbyrd og mange vidnet om den glede, fred og lykke de hadde fått ved å tro på Jesus. Det var brødre og søstre fra Spangereid, Reme, Svennevik, Mandal og flere steder som nevnt. Mandal og flere steder som nevnt. Mandal og flere steder som nevnt. Mandal og flere steder som nevnt.

Stevne i Rygge.

Søndag 2. august hadde vennene i Betania sitt vanlige årsstevne. Velkomstmøtet begynte lørdag aften kl. 8. Da var allerede samlet mange folk. Efter at 7-mannsmusikken hadde sunget 3 sanger åpnet B. Utne møtet med Sal. 105. Han dvelte særlig ved 3. vers: At vi hadde en Gud med et stort og hellig navn, derfor kundes deres hjerte glede sig som søker Herren.

Efter en bønnestund var ordet fritt og det var en deilig stund da alle vidnesbyrd stente overens om at saken var å høre hvad ånden sier til menigheten. En br. vidnet at Herren var hans hyrde og hans kjepp og stav hadde trøstet ham. Hyrdene i østerlandene, sa han, hadde en liten kjepp til å tukte sine får med og en stor til å verne sine får med mot ulven. Og om veien undertiden kan være stenete og gå gjennem vanskelig terreng, så leder hyrden oss alltid til en bedre gressgang. Tiden hadde gått fort og vi takket Gud for møtet og håpet på pent vær søndag.

Første møte kl. 11 måtte være inne på grunn av uttrykt vær. B. Utne ønsket alle tilreisende velkommen med Sal. 122 og trykket særlig på siste vers: «For Guds huses skyld vil vi søke hverandres bestes». Br. Hegh talte fra Apg. 3. om Peter og Johannes som gikk op til templet på bønnens time. Der så de en vanfør man som bad dem om almisse. Peter så da på ham og sa: Gull og sølv har vi ikke, men hvad vi har gir jeg dig. I Jesu Nazarees navn stå op og gå, og straks stod han op og lovet Gud. B. Kjellås fortsatte i fra Judas brev

Jeg skal skue den stad som Gud har beredt — som Johannes på Patmos fikk se. For de salig hengangne for dem som var klædt i skinnende kjortler lik sne. —

Denne stad er av grull, tik det re-neste glass — og dens murer av Jaspirs Safir — Den er prydet med stene av gule Topas, intet mindre kan her passe til. —

Ja med stene så skjønn som den grønne Beryl — Kaledon, Amethyst, Hyasinth. Med den fine Smaragd og den hvite Krysolit, dannes rammen fullkomment og fint. —

Og dens porte er tolv, utav perler utført, hver en port er en perle for sig. Arendal i august 1936.

Deres skjønhet så stor, ja så skjønnsomt utsøkt — gjennom porte går evighets vei. Intet tempel er der, ti se Gud er det selv — og det slaktede lam lyser her. Ei omstrålet den blir av planternes hvelv — sol og måne kan ei skinne der.

Både konger og folk vil i denne stads skinn vandre frem på rettferdighets vis Med de åpne porte, deres herlighet fin, bringes inn til vår Guds lammets pris. —

Der de første ting borte, intet urent er mer — idel glede og fred varer ved — Og i frelserens nærhet hans åsyn jeg ser, blir for mig aller størst herlighet. Halvor Blom Bakke.

Paulus, den største synder?

Der finnes virkelig troende, som påstår at Paulus som apostel var den største synder. Ja, til og med finnes det ordets forkyndere som ganske freidig forkynder det fra talerstolen. Enhver som vil bruke sin sunde fornuft, vil forstå at en sådan lærer er gal. Ja så bort i natten og så krenkende for den store apostel, at de som har uttalt noget sådant, bør offentliggjøre Paulus en uforbeholden undskyldning.

Det kan jo være delte meninger om hvorvidt Paulus som frelst eller i det hele tatt Guds folk kan kalles syndere; men at apostelen skulde være den største synder — nei det går for vidt.

Når det tales om største synder, så er det altså en gradering av syndere. I vårt forhold til Guds rettferdighet heter det at der er ingen forskjell. «Alle har syndet og fattes Guds ære.» (Rom. 3, 22—23). Men her er saken altså sett fra en side hvor det gjøres forskjell på store og små syndere, og så skulde altså Guds hellige apostel være den største synder.

I sine brev ser vi Paulus går sterkt iredt med synden og syndere. Hvordan kan han gjøre det, hvis han er den største synder?

20—21 om troen på Jesu. Be i den Hellig ånd og bli i hans kjærlighet. Budskap i tunger og tyding kom frem.

Ved middagstider begynte solen å stråle frem så 3-møtet kunde fortsette ute i Guds frie natur. Br. Ledang talte i fra Sal. 106—104. Herren så til Israel da de var i nød, og den samme er han idag. Han utfrier alle dem som roper til ham i sin nød og møter dem med sin godhet. B. Andreassen talte om blades rensende kraft.

Efter en kort kaffepause fortsatte siste møte med frie vidnesbyrd og mange benyttet anledningen til å vidne om sin frelser. Blandt disse var G. Iversen og en del av brødrene i fra Halden. Tiden hadde gått fort og vi avsluttet med å reise oss og takke Gud for stevnet. T. S.

forsøkt å odelegge og han så sig som den største synder. Men det er vi jo klar over at da han hadde møtt Jesus på veien til Damaskus og fått høre at det var ham han forfulgte, og da han etterpå lærte denne Jesus å kjenne som Guds sønn og verdens frelser, ja som sin egen personslike frelser, da var det for evig slutt med å forfølge Jesus og hans folk. Han var blitt renset fra sine himmelropende syndet og han regnet sig fra den dag blandt de hellige, og som sådan skrev han brev som var adressert til de hellige på de forskjellige steder.

Kom så ikke mer og fortell oss at apostelen Paulus var den største synder. Det var ikke apostelen Paulus, men det var fari-særen Saulus av Tarsus, og på disse to var det så stor forskjell som på natt og dag og som på lys og mørke, enda det var den samme person.

«Derfor, dersom noen er i Kristus, da er han en ny skapning; det gamle er forganget, se, alt er blitt nytt.» (2. Kor. 5, 17).

Denne plassen hadde apostelen Paulus inntatt, og vi gjør vel imot oss selv om vi inntar den samme plass.

Hilsen til alle Guds folk. Ragnvald Volden.

Utakk.

En mann som hadde gjort mange mennesker meget godt, beklaget sig over at han av de ferreste hadde fått takk, men av de fleste utakk til lønn, og han hadde derfor nu besluttet sig til å opføre med sin godkjørenhet. Hertil blev svaret:

«Kjære, har De aldri sett hester bli fort bort for å vannes? De går ut i en klar bekk eller et stille vann og drikker så lenge de ønsker, derpå går de enten bort eller tramper med fettene inntil vannet blir grumset — det er drikkepengene. Hvad gjør så bekkene? Den skyller mudderet bort så fort den kan, og blir snart etter som før, klar og åpen, for igjen å kunne vederkvege de samme og andre tørstige. Således må det også være med Dem. Har De den rene kjærlighetskilde i Deres hjerte, så vil den stadig strømme over, like meget om en takknemlig eller utakknemlig har nydt godt av Deres hjelp.»

Gipsy Smith til Norge ihøst?

Efter hvad «Dagen» erfarer er det stor sannsynlighet for at Norge får besøk av den verdensberømte predikant Gipsy Smith fra England. Det har vært drevet forhandlinger med ham, og han har erklært sig villig, såfremt planen ellers går i orden. Bak innbydelsen står Metodistkirken i Norge, Oslo Indremisjon og Frimisjon.

Det er meningen å få istand en kampanje som strekker sig over hele landet og ihvertfall omfatter byene Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger, og da således at han blir i hver by minst 10 dager.

Gipsy Smith er 76 år nu, men like vital og aktiv som før.

Den berømte sigoinerpredikant feirer nettopp i år 60-års jubileum som predikant.

Apollo

er navnet på den ideelle *skokrem* den er lett å pusse, og gir skotoiet en varig *glans*.

Hvorfor virke for hedningemisjonen?

(Forts. fra 1. side)

og helgen hvor man tilbered o.s. v. Men forkynnelsen om han som døde på korset og som er opstanden mangler spaniolene og indianerne. Vi må bringe dem budskapet om lammet, Jesus som bar deres synder og de vil også få erfare at «Gud har kjøpt dem fra jorden til Gud med Jesu blod». Jeg kommer ihu et sangvers:

«Må Herre en hånd jeg få være, som peker på dig o, Guds lam. Hvad kunne jeg større bejære, hvor hen jeg i verden går frem. For hjertet er der alle vegne, som aldri har sett dine spor. Jeg går til de mørkede egne, når blott på dig jeg peke får.»

Rolf Westlie, misjonskandidat.

Litt fra stevnene i Aasheim og Sætre i Hurum

søndagene den 5. og 12. juli.

Først vil jeg begynne med Aasheim. Der var fremmott venner fra forskjellige kanter av distriktet rundt omkring. Ja, helt fra Eidsvoll såes br. M. Andersen. Fra Oslo og Drammen var det også noen venner, så det var ikke så liten skare av feststemte Guds barn som var samlet, og en vakker dag i naturen var det.

Hovedtalen ved stevnet var evangel. Br. Dammen og lærer Andersen, L. M. Larsen fra Saron Oslo, og vår gamle kjære br. Ferdinand Svensen og flere brødre deltok.

Et lite flyktig referat av stevnet må jeg få lov og gi.

På grunn av et sykkeluheld som nær hadde kostet vår br. forst. O. Follestad livet var han avskåret for å ditta i stevnet, og eldste br. E. Rakkestad leste en salme var ønsket vennene velkommen. Første taler var lærer Andersen som leste fra Matt. 25 om de kloke og dårlige jomfruer. Og ut fra denne tekst formante han folket inntrengende om at den enkelte måtte stå i kontakt med Jesus, og ikke fatter olje på lamper og ikke fatter olje på lang inne i den tiden da det lyder: «Gi oss av eders olje.» og nevnte forskjellige eksempler.

Efter en sang fortsatte br. Dammen i samme spor ut fra kol. 3-4; og trykte sterkt på at det ikke nyttig å pynte på det gamle menneske. Om man balsamerte en død så var han allikevel død. Men derimot den som har livet i Kristus får være med når Jesus kommer. Kom også en del inn på helliggjørelsen. Efter denne preken stemte musikkvennene i: «Se det er liv.» o.s.v. Efter at også br. Svensen hadde vidnet litt var det

deilige form.møte slutt.

Eftermøtet blev åpnet av eldstebr. L. Pedersen. Br. Dammen talte derefter ut fra Sak. 3 m. fl. steder om en personlig ledelse av Gud. Man måtte ha et friskt åndsliv. Var man syk i sitt åndsliv hørte man ikke hyrdens røst. Kom også inn på at det var farlig å trosse Guds ledelse.

L. M. Larsen talte over Hebr. 4. Gud mente noe med at han frelste oss, og det var en hovedsak at vi kjente Guds ord. Broderen klappet i hendene av begeistring. Han var av de frie sa han, fordi Kristus hadde frigjort ham. — Jeg vil også opmuntre dig kjære br. o. str. til å bruke bibelen flittig, til mere kjær blir den dig. —

— Br. F. Svensen talte så fra Joh. 5, 24. Han kom inn på forskjellig opplevelser han hadde hatt med Gud, som det dessverre blir for lang å referere. Det var en friskhet over hans vidnesbyrd som vi sjelden har hørt av ham. Gud hadde også møtt ham da han skulde på operasjonsbordet med den 23. salme. Vi forstod at Gud hadde spesielt fått møte ham gjennom prøvelsene. Br. Kr. Larsen fra Holmsbo vidnet om ikke å forakte den ringe begynnelsesdag. Gud har vært nok for oss.

Lærer Andersen åpnet ilden på kveldsmøtet som var ute i fri luft. Han talte om denne verdens Gud som har forblinnet de vantroes sinn. Tok forskjellige eksempler. Hans preken var særlig rettet til de ufrelste, og det var riktig mange som lyttet til. Vi fikk så noen vidnesbyrd, hvorefter br. Dammen talte om å være oppreist. Efter at så br. Andersen hadde sunget en sang var de avterte møter slutt. Men en hel mengde venner som ventet på sine biler gikk så inn i lokalet igjen som blev nesten fylt. Der begynte man så igjen å syngte og vidne, og det høretes ut som det ikke var det dårligste møte. Det var i sannhet et herlig stevne.

Søndag den 12. juli var det en lastebil full av venner herfra. Toftes som skulde ut til stevne igjen. Og turens endemål var det idylliske sted ved Oslofjorden, Sætre i Hurum. I år var stevnet på deres eget gamle rummelige bedehus, for har det gjerne vært i Folkets hus. I Sætre er det en ganske stor venneflokk som står støtt sammen med br. Aksel Abrahamsen som forstander. De har også vært forskånet for spittelsete som det jo har vært så meget av på mange plasser.

Brødrene Dammen og Andersen var også talere der, men i stedet for de andre førnevnte var nu br. Andreassen kommet til Sætre. Likeledes br. Hushovd. For plassen skyld skal jeg ikke referere noe av talene. Det var en igjennom vellykket dag, og jeg tror alle frydet og gledet sig over

Troende venner!

Besøk BANK-KAFFEEN

(Trykke Gabrielsen)

Ploens gt. 2 b II, ved Youngstovet, Oslo.

God middag.

Kaffe og smørbrød.

Rimelige priser.

Guds ord som så herlig blev delt ut også på dette stevne. Spesielt gav Gud br. Andreassen en god åpning på form. møtet; og vi fikk høre en visdomstale av de sjeldne. Forresten var det deilig å høre alle brødrene.

På eftermiddagen var det også så dyp. En ung søster vilde la sig begrave. Og vennene har ikke lang vei til Oslofjorden, hvor det er blitt foretatt mange slike begravelser før. Og hver gang jeg kommer dit, så kommer det frem i erindringen flere slike høitidsstunder, hvor mennesker som har latt sig frelse og har blitt lydige mot den lærdomsform som Guds ord gir oss.

På Sætre var det også tre møter. Om det ikke var så mange tilreisende i år som jeg synes det ellers har vært, kunde vi reise avsted også fra dette stevne med glade og taknemlige hjerter til Gud for en herlig dag. Takk da brødre og søstre for samværet også isommer, og en spesiell opmuntring og hilsen vil jeg herigjennem sende mine kjære brødre evangelistene. Bli ikke trette av å hengi dere til Gud og motto så meget som mulig av Andersens fylde, til nye seire for Guds sak. Vil også inntrengende henstille til alle vennene rundt i Norge. Be spesielt meget for våre evangelister, ja også misjonærene, likeledes at der må utdrives nye. En ydmyk og hjertevarm hilsen fra

Th. K. Amundsen.

Dette referat kommer jo sent, men det kan ha interesse allikevel. Da det er blitt så gammelt for vi har fått det har vi tillatt oss å forkorte det litt.

Red.

Kvitteringer.

Der er ytterligere foruten 175 kr. innkommet i 2net kvartal til misjoner Berger N. Johnsen, Argentina etternevnte beløp:

- Fra en ubenevnt søster i Holla, Telemark kr. 10
- Oscar Haglund, Åkersund, Sverige 5
- H. T. Lillesand 30
- T. Haugen, Sauland, Telemark 10
- Fra de frie venner på Spangereid ved Ludvig Gabre Som giver, Horten 45
- Ved G. Iversen, Sarpsborg til bil 100
- Ubenevnt, Solbergelven 200
- Do. Volda til bil 50
- 2 søstre Rorås til bil 50
- Ubenevnt, Mandal 25
- L. & S. Minde st., Wergeland 10
- Arnt Hoidal, Høidal på Sundmøre 15
- Fra venner i Mandal ved Arnt Andersen 10
- Fra M. & L. R., pr. Ilseug st. 18

Iføls. kr. 629

På broder Johnsens vegne hjertelig takk. Gud velsigne eder alle og lønnen skal ikke utebli.

Broderhilsen

H. H. Sønseth, kasserer Oterholt, Bø, Telemark.

Beriktigelse.

Under rubrikk beriktigelse i M. R. for 1. august finnes en artikkel skrevet av Br. Ragnvald Volden, Svelvik:

«At der sikkert må bero på en misforståelse at jeg hadde skrevet i mitt stykke for 15. juli at vennene fra Svelvik deltok i innvielsesfesten hos mig den 14. juni.»

Deri har du rett br. Volden, jeg skrev i mitt innsendte stykke til M. H. at vennene fra Svelvik deltok i festen. Frem har feilet vet jeg ikke? Men en ting er sikkert at om du broder Volden med alle vennene i Svelvik i sluttet tropp hadde reist til Eidsvoll og deltatt i stevnet hos vennene på «Håbet» så hadde vi ikke hatt og ei heller har vi det ringeste imot om du for fremtiden vilde gjøre dette.

Derover vilde vi glede oss (Filip 1. kap.)

Og efter Jacob hadde brodes med Gud og fortalt hvem han var så kunde han si til sin br.: «Esau motta god min gave som er bragt dig, siden Gud har vært mig nådig og siden jeg har alts. Amen.»

Men en liten redogjørelse ønsker jeg å komme med, ikke for min sak skyld men for sannhetens og for Guds saks skyld. 4 uker før vi hadde den omskrevne innvielsesfest blev denne fest bestemt i sammen med flere av de brødre som deltok der og 2½ uke før så skrev jeg også til br. Nordqwelle og innbed ham og samtidig skrev jeg til br. M. Andersen som er leder av forsamlingen på «Håbet» og purte om de vilde komme og delta i innvielsesfesten den 14. juni.

Der kom svar fra br. Nordqwelle med en gang at han ikke kunde komme og samtidig medsendte han «Det gode budskap» som stevnet på «Håbet» stod avvertet i, så for jeg fikk dette visste jeg ingen ting om at vennene på «Håbet» skulde ha stevne. Fra br. M. Andersen har jeg inntil idag ingen ting hørt noe fra, så min kjære br. Volden, vi har ikke og vil heller ikke gå i veien for noen som ønsker og delta med vennene på «Håbet». Gud kjenner alles hjerter og vi har lagt denne sak frem for Gud med bønn om at Gud skal få sin vilje i og med alle. (Rom. 9—22—27.) Solstad Dal st. den 11—3—36. Hjertelig broderhilsen Ludvig Furulund.

Vi inntar også dette enda vi mener at denne sak har liten interesse for offentligheten, men vil ikke nekte begge parter å uttale sig.

Red.

Ny bok

BEKJENNELSEN
Av Jørgen Dammen
(Efterlatt manuskript)
Kan bestilles i Misjons-Rostens eksp. og hos Ruben Dammen, Ski. Pris kr. 0.50 + porto 14 øre.

Mirakler i vår tid.

Av denne meget godt anbefalte bok har vi bare noen få eksp. igjen og da vi gjerne vil ha solgt dem snarest sendes de portofritt når beløpet kr. 1.50 innsendes til Misjons-Rosten, Sarpsborg.

Filadelfia

Sarpsborg holder stevne den 6. september.

Folkets Hus store sal er et for anledningen.
Møter kl. 10.30, 4 og 7.
Talere Werner Skibsted Halden, Sverre Johnsen Askim, Osv. Orlien fra Frøen Omkringliggende menigheter og venneflokker deltar også oss den dag. Mat medtas. Kaffe, melk, brus og vorteroll kjøpt mellem møtene. Bedøst stevnet. Alle innbydes hjerteligst.

For menigheten
Fredolf Johnsen
forstander.

Den norske Congomisjon

— Alb. M. Christiansen —

avholder årsmøte søndag 20. september i Alliansemisjonens lokale, St. Olavs plass 4 I, Oslo. Møte kl. 11 og fest kl. 5. Felles-middag i Lærerinnemøtet hus kl. 1.30 (13.30).

De som ønsker å delta i fellesmiddagen melder sig til Arnt Andersen, Toftesgt. III, Oslo, innen 18. september. Alle velkommen!

Høststevne

i Betznia, Arendal avholdes 5.—6.—7. september. Talere: Ingenier A. Haug og predikant Daniel Nilsen m. fl. Alt Guds folk velkommen.

For menigheten
Lars J. Larsen,
ledende eldste.

Salem, Mandal.

Vennestevne holdes i «Salem», Mandal søndag 20. september. Første møte kl. 11. Velkomstmøte lørdag kl. 8.

For vennene
Trygve Gundersen,
Mandal.

BØKER

Følgende bøker kan bestilles «Misjons-Rosten»s ekspedisjon Sarpsborg:

Charles Haddon Spurgeon. Kort omdriss av hans liv og virksomhet. Pris heftet kr. 1.25 + porto 0.20.

Bekjennelsen, av Jørgen Dammen. Efterlatt manuskript. Pris kr. 0.50 + porto 14 øre.

Mirakler i vår tid av C. B. vington. Bare noen få eksemplarer igjen. Pris kr. 1.50 portofritt.

E. A. Nordqwelles avskjed som forstander av M. Støve. Pris kr. 1.25 + porto 14 øre.

Aida Margareth av Ida Seehus. En ypperlig barnebok. Pris kr. 1.00 + porto 20 øre.

Evangelietoner. En billig god sangbok, pris 0.50 + porto 14 øre.

Barnabas brev. Oversatt av gresk av biskop B. Støylen. Pris kr. 1.00 + porto 14 øre.

Nu er snart tiden da det begynner å bli kvelder igjen. Det det både lærerik og velsignet ha godt leserstoff for hånd. Husk å bestill ovenstående bøger i Misjons-Rostens eksp., Sarpsborg.

Send bestilling og beløpet til postanvisning. Det er billigst. Betrakker bare fordyrer sendingen.

Glommens trykkeri, Sarpsborg

NUMMER
Lit

Juan B. Kjære br. Nåde va fra Gud vs Jesus Kris «Salig er styrk i di de jevne v gjennom st til en kille deker de (Salm. 84.

Da vi d vepost til sende eder alle som i kommer de til dem de Fjeld har kysten effe av hospita påkrevet a dem begav Herren ha dem. Det s str. H. Ka te dem på få br. Fjel Han som f beidet for helt nedbr til å tenke svært for d te ham å men værte det dog f Hun var l dag, og v måneder Hun fikk gå igjenn uten knurr En stor var det fo og erfart hjelp som le misjonar Da når a re kjære d

Fra P Intet lar omtalt og rende still som Palest hele verdet rettet mot Asia. Som inntok jød alle verdet det og fol Enda Pale folket ikk hold til de det offe i ling blant ter lande kongene I det nedove det folket Gud og d